

SVERIGES ROVFÅGLAR



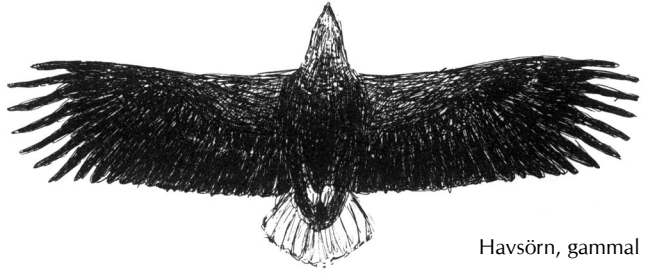
Text: Karin Åström

Teckningar: Mats Adelman

En gjald från **FÄLTBIOLOGERNA**

Havsörn

Havsörnen är en ganska klumpig och tung örn med enorma jämbreda vingar som ser ut som en ladugårdsdörr (plana vingar) i kretsflykt. Har lång hals och kraftigt huvud samt kort stjärt, vilket gör att lika mycket sticker ut fram som bak.



Havsörn, gammal

GAMLA (4k vinter–6k vår)

Har vit, kilformad stjärt, ljus huvud och smalare vingar. Ser ofta rätt sjabbig ut på grund av den ojämnt färgade dräkten.



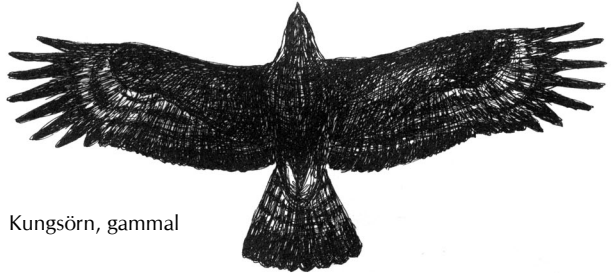
Havsörn, ung

UNGA

Har mörk stjärt, mörkt huvud och bredare vingar med buktande ”taggiga” bakkanter. Ser helt mörk till svart ut på håll. Har dock ljusa fläckar i armhålorna och ett ljus band på undre mellersta täckarna. Kan förväxlas med större skrikörn. Skrikörnarna är dock inte lika långvingade och klumpiga i flykten.

KUNGSÖRN

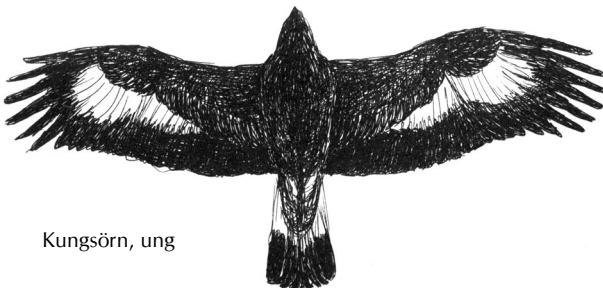
Mycket lättare och graciösare än havsörnen. Ser mer vräklik ut i flykten – liknar framförallt fjällvråk – och har kortare huvud och längre stjärt. Har inte ”plankvingar” som havsörnen.



Kungsörn, gammal

UNGA

Ingen förväxlingsrisk. Har vit stjärt med svart ändband och vita fläckar på vingarna både ovan och under. Vingfläckarnas storlek varierar mycket men är inte åldersberoende.



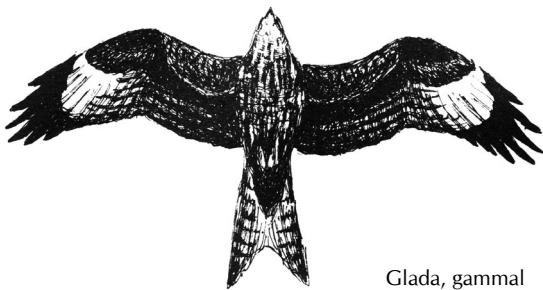
Kungsörn, ung

GAMLA (6k+)

Ger ett jämnmörkt intryck på håll, men i solljus och då den kommer närmare ser man att pennorna är grå med svarta spetsar och att täckarna är bruna till rostbruna. Huvudet och nacken är rostbruna till halmgula och pannan är mörk. Kan förväxlas med de andra örnarna i Aquilasläktet, men flyger med lite v-lyftade vingar till skillnad från de andra. Den har också den längsta stjärten av örnarna. Gamla kungsörnar stannar ofta inom häckningsområdena.

GLADA

Har mycket fjädrande flykt och långa smäckra vingar. Har djupt kluven stjärt, vilket också syns då den är helt utspärrad (utom om den ruggar eller så. Arta inte glador bara på urnupen stjärt-fäglar ruggar, det ska man inte glömma!) Har tydliga ljusa "fönster" på handpennorna under. Stjärten är ljust rostfärgad. Vrider stjärten.



Glada, gammal

GAMLA (2k+–3k+)

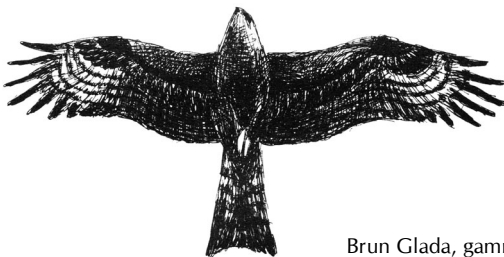
Mindre kontraster i dräkten än unga. De ljusa banden på ovensidan av vingen är mer diffusa (inte lika ljusa). Kroppen är mörkare, huvudet ljust. Inga ljusa band på täckarspetsarna. Kroppsfjädrarna är mörka så att undergumpen kontrasterar mot den ljusare stjärten.

UNGA

Mer kontraster. Banden på ovensidan av vingen är tydliga och halmfärgade. Ljusare kropp, man märker ingen skillnad mot det ljusa huvudet och stjärten. Har band av ljusa täckarspetsar på ovensidans större hand och armtäckare vilket är en mycket bra ålderskaraktär.

BRUN GLADA

Som namnet antyder är brungladan brunare än vanlig glada. Den har en mörkbrun grundfärg, helt skild från gladans rostfärg. Har inte lika djupt kluven stjärt som gladan, den ser inte urnupen ut då den är utspärrad. Har inga vita "fönster" under på vingen, är bara lite ljusare vilket oftast inte syns. Hela fågeln ger ett enhetligt mörkt intryck och är inte alls lika kontrastrik som gladan. Bruna glador är kompaktare än glador. De ser mer kortvingade och kraftiga ut. De har också kortare och bredare stjärt. Färgbeskrivningen ovan gäller de västliga brungladorna, inte de östliga (Asien och Östeuropa) som är mer rostfärgade.



Brun Glada, gammal

GAMLA (2k+–3k+)

Mörkast, mest jämnfärgad. Har samma ålderskaraktärer som en vanlig glada. Har dessutom mörka långsgående streck på buken.

UNGA

Samma ålderskaraktär som unga glador, ljusare, kontrastrikare, ljusa täckare och så vidare. Har dessutom ljusa fläckar på buken.

FRONTSILUETTER



Havsörn



Kungsörn

FJÄLLVRÅK

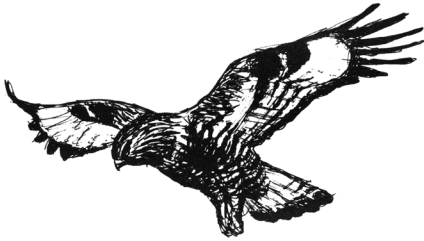
Spänstig sviktande flykt med djupa vingslag, helt skilt från ormråkens. Har vit stjärt med svart ändband och ljusspräcklig dräkt. Ryttlar ofta.

GAMLA (2k+)

Stjärtens och vingarnas ändband är svarta med skarp kant. Bukdelen är uppbyggen av ljusa fjädrar, ibland tvådelad. Har ofta mörk strupe och kräva, vilket unga fjällvråkar inte har.

GAMLA HANAR

Ofta liten. Ljusast, spräcklig under. Har inte mycket kvar av bukfläcken. Kontrastrik ovalsida och ett brett mörkt ändband på stjärten med 4–6 smala band innanför.



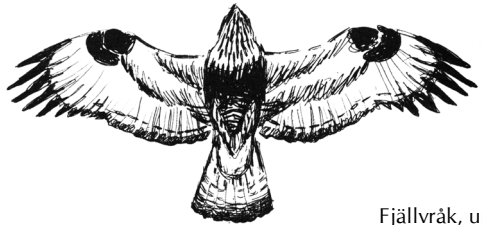
Fjällvråk, gammal hona, ryttlande

GAMLA HONOR

Något större. Mörkare än hanarna, både under och ovan. Mycket kvar av bukfläcken. Mindre kontraster på ovalsidan. Endast 1–3 smala band, som dessutom är svårare att se, innanför stjärtens ändband.

UNGA

Stjärtens ändband är diffust och blir successivt ljusare uppåt, ingen skarp kant. Hel, mörkbrun bukfläck. Undersidan i övrigt ljusare än hos de gamla, vilket gör att de mörka knogfläckarna syns mer. Ovalsidan är brunare med inslag av rostbrunt. Ljust huvud.



Fjällvråk, ung

ORMVRÅK

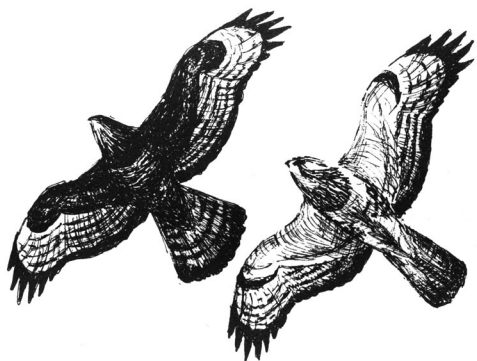
En kompakt fågel med breda rundade vingar och tjock kropp. Har kort, vasshörnad stjärt och kort, bred hals. Huvudet ser ut som en triangel med basen direkt an mot vingfästet. Halsen syns alltså knappt. Har oftast ljus bröstband. Dräkten varierar oerhört mycket. Kan se ut hur som helst – från nästan helvit till mörkbrun. Formen är den bästa karaktären! Ljusa former, så kallade Bärtingevråkar har svarta kommatecken på vingarna! Dessa har ofta ljus stjärt som fjällvråkar men till skillnad från dessa ingen skarp mörk kant längst ut. Det ljusa går ofta ut från mitten på stjärten i en stråle mot kanten. Har stel lite knykig flykt med grunda vingslag. Ryttlar ibland. Kretsar med vingarna lite v-ställda.

GAMLA (2k höst–3k+ vår)

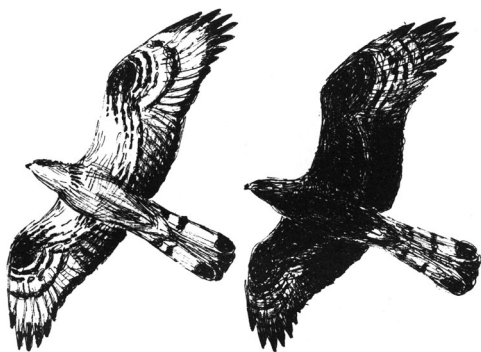
Kraftigare och kompaktare än unga. Bröstbandet är tvärvatrat (svårt att se) och de mörka ändbanden på vingarna och stjärten är tydligt avgränsade mot resten. Dräkten är i regel mörkare än hos de unga.

UNGA

Slankare än de gamla, vingarna är smalare och stjärten längre, vilket gör den mer lik bivråk. Bröstbandet är längsvatrat (svårt att se), ändbanden på vingarna är diffust avgränsade mot det ljusa, det "suddas ut" uppåt. Saknar tydligt ändband på stjärten, har istället flera jämnt breda band med ljusspetsade täckare ovan, ibland med ljusa band. Även ljusare under.



Ormvråkar, gamla: normal och ljus



Bivråkar, unga: ljus och mörk

BIVRÅK

GAMLA (2k+)

Har oftast tydlig "tigerrandig" undersida med mörka band över pennorna, täckare och kropp. Har breda, mörka ändband på vingar och stjärt som följs av ett mer eller mindre stort mellanrum (könsbundet) till något eller några tunnare band. Ingen mörk armpenneskuggning, ingen buktande framkant på vingarna. Har bara lite svart undertill på vingspetsarna.

Framförallt de unga förväxlas ofta med ormvråk. Bivråkarna har lång, smal stjärt med runda kanter och långt utstickande, klent (duvlikt) huvud. Har smal kropp, inte buktig och bred som ormvråkens. Saknar ljust bröstband och har en djupare flykt med mjuka vingslag. Ryttlar aldrig.

GAMLA HANAR

Gråare än honor, pennornas band är ofta synliga på ovensidan. Klarare teckning under än honor: grundfärger är ljusare så banden syns bättre. Färrer band på pennorna under. Hanen har ett tydligt ändband som följs av ett stort mellanrum och två smalare band. Ljust grått huvud och mycket lite svart på vingspetsarna.

GAMLA HONOR

Brunare och mörkare än hanarna, pennornas band syns inte på ovensidan. Mörkare och murrigare under. Har flera band på pennorna under, ett brett ändband som följs av ett ljust mellanrum och cirka tre smalare band. Har brunt huvud och mer svart på handpennorna, dock inte lika mycket som de unga.

UNGA

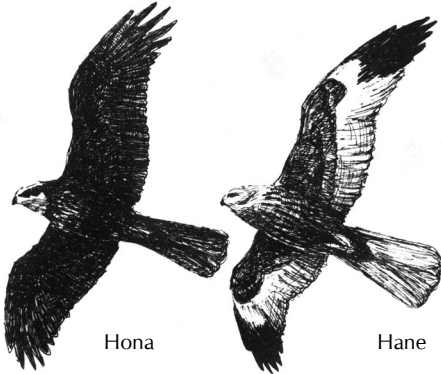
Mer lik ormvråken i formen på grund av den buktande bakkanten på vingarna. Mycket varierande dräkt, från nästan helt vit till mörkt brun, dock aldrig "tigerrandig". Har ett skuggat fält på armpennornas undersidor som bildar en mörk triangel. Även på fåglar med vita täckare under. Mycket bra karaktär! Har mycket svart på handpennornas spetsar – som om vingen doppats ner i svart färg. För att säkert kunna skilja orm- och bivråk måste man lära sig FORMEN.



Bivråk, gammal hona

BRUN KÄRRHÖK

Störst och kraftigast av kärrhökarna. Har typisk kärrhöksform med smal, lång stjärt och relativt långa, jämbreda vingar. V-lyftade vingar vid jakt, glidflykt och ibland kretsning. På sträck kan vingarna hållas kupade.



Hona

Hane

BLÅ KÄRRHÖK

Lättare flykt än brun kärrhök, tyngre än ängshök med bredare vingspets (fylligare hand). Rör sig ofta på låg höjd.

GAMLA HANAR (3k–4k+)

Lätta att känna igen på sin blågrå och vita dräkt med svarta vingspetsar. Saknar ängshökshanens streckade buk och mörka band på vingarna. Även på håll syns den starka kontrasten mellan grå kräva och vitt bröst. Huvudet ser stort och runt ut.

GAMLA HONOR OCH UNGA

Svåra att skilja från varandra. Har mörkbrun ovansida med ljusare fält på större och mellersta täckarna och lysande övergump. Stjärten har cirka fyra mörka band och huvudet är mörkt med ljust kring ögat och en smal ljus krage på halsen. Honorna har tydligare band på pennorna under än ungfåglarna och är ljusare på ryggen. Honorna har vidare en mer gulbrun ton under än de unga som är rödbruna. De unga har också mörka armpennor.

GAMLA HANAR (3k–4k+)

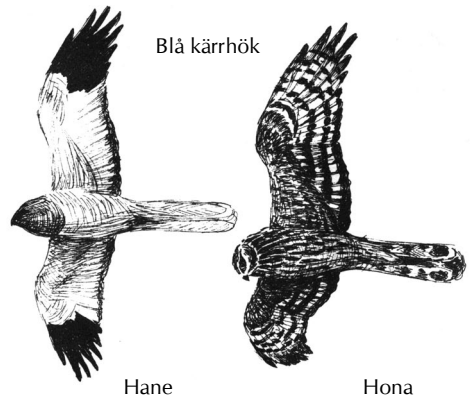
Lätta att känna igen på sin brokiga dräkt.

GAMLA HONOR

Nästan helt mörkbruna, men har gulvita huvuden och vingframkanter ovan och under. Det ljusa på vingarna kan saknas, vilket gör dem knepiga att skilja från unga. Har rosttonad stjärt och raka vingbakkanter. Kan förväxlas med brunlada och ormvråk.

UNGA

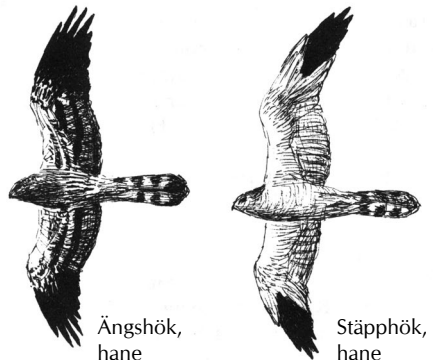
Svartbruna, mörkare än honor. Kan ha ljus vingframkant, men vanligen helt mörka. Ovan finns ett smalt rostfärgat band på de större arm- och handtäckarna. Stjärten är mörkbrun och vingbakkanten är s-formad (längre armpennor!). Har gräddfärgad panna.



Blå kärrhök

Hane

Hona



Ängshök,
hane

Stäpphök,
hane

ÄNGSHÖK

Vår lättaste kärrhök, förutom stäpphök. Slank med långa vingar och lång, smal stjärt. Har en lätt och studsande flykt, mycket mer tärnlik än de andra kärrhökarna. Lättast att förväxla med stäpphök.

GAMLA HANAR (3k–4k+)

Mörkare grå än blå kärrhök och stäpphök. Har mer svart på handen än stäpphök och otydligare vi övergump än blåhök. Har roströda tvärband ytterst på stjärten och saknar den tydliga kontrasten kräva/bröst och det stora huvudet hos blåhök. Har vit buk och röda längsstreck som bara syns på nära håll. Två tydliga svarta band finns vid armpennornas bas på undersidan och ett svart band på samma ställe ovan.

GAMLA HONOR (3k+)

Lik blå kärrhökshona i dräkten, men är ljusare under. Har inte så mörka band på pennorna under och har i regel smalare och mindre tydlig övergump än blåhökshonan. Är liksom ungfågeln ibland knepiga att skilja från blåhök. Det är framförallt tyngden/stilen som skiljer dem åt.

STÄPPHÖK

Kärrhöken med lättast flykt, mest lik ängshök i form och flykt. Tillfällig besökare.

GAMLA HANAR (3k–4k+)

Mycket ljust och jämnt grå ovan och nästan vit under. I starkt solljus kan hela fågeln se vitaktig ut med tydliga, men smala, kilformade svarta fläckar på vingpetsarna. Inga mörka band på vingarna (jämför ängshök).

GAMLA HONOR (3k+)

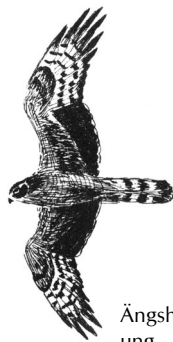
Liknar ängshökshonor och blå kärrhökshonor. Blå kärrhök har bredare vingar med fylligare och bredare vingpets och tyngre flykt. Ängshökshonor har ljusare vingpennor ovan med ett tydligt (ofta) mörkt band längs armpennorna och in mot större täckarna. Ibland syns också ett svagare mörkt band längs vingbakkanten på ängshökshonorna. Stäpphökshonorna däremot har inga band utan jämnmörka pennor på ovensidan. Ettåriga ängshökshonor kan sakna band. På undersidan har såväl ängs- som stäpphök tre mörka band. Hos stäpphöken är de två inre mörka banden tydligt smalare än ändbandet. Hos ängshöken är det innersta bandet bredast och tydligast. Det yttersta ljusa bandet är smalt och blir allt smalare in mot kroppen

UNGA

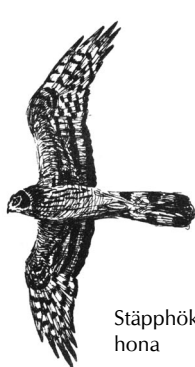
Varmt rosttonad på buk och undertäckare. Kontrastlös under förutom de bandade pennorna. Bara svår att skilja från stäpphök, vilket å andra sidan kan vara desto värre. Unga ängshökar har dock inte lika tydliga ansiktsteckningar och lika framträdande vit halsring som stäpphök.



Ängshök,
hona



Ängshök,
ung



Stäpphök,
hona



Stäpphök,
ung

hos stäpphök. Detta ljusa band är brett hos ängshök och smalnar inte av lika tydligt in mot kroppen. Stäpphökshonan har ett mer kontrastrikt huvud än ängshök. Har relativt tydlig ljus halskrage, ungefär som blå kärrhök. Detta saknas ofta eller är otydligt hos ängshök.

UNGA

Är varmt rostfärgade under, precis som unga ängshökar. Skiljer sig från juvenil ängshök genom mer kontraster på huvudet. Har en tydlig ljus (vitaktig) och ofläckad halskrage som neråt avgränsas av en kraftig mörk fläck på halssidan. Unga ängshökar kan ha en ljus krage, men den är då rosttonad och de saknar mörk fläck under kragen på halsen.

SPARVHÖK

Lättare och "fjantigare" än duvhöken, flaxar i tid och otid. Vingarna är korta och mer jämnt avrundade. Har inte lika spetsig hand och kraftigt buktande form på vingen som duvhök. Stjärten är längre och smalare och smalnar av mot fästet. Huvudet är inte lika duvlikt utskjutande som hos duvhöken och hökteckningen vid ögonbrynet är inte lika tydlig. Flykten är lättare och fladdrigare. Absolut ingen "cool" fågel, flaxar snabbt, glider en liten bit, flaxar igen och så vidare. Flyger ofta lågt och in bland träd och saker. Kretsar i snäva cirklar och flaxar lite då och då.



Sparvhök

DUVHÖK

Svår att skilja från sparvhöken, storlekarna överlappande. Duvhöken är bukigare och tyngre än sparvhöken. Vingarna är längre med stark s-formad vingbakkant och kort, spetsig hand. Kortare och bredare stjärt än sparvhök. Stjärten är jämbred hela vägen till basen. Har mycket distinkt hökteckning på huvudet. Flykten är tyngre och mer kraftfull än sparvhökens, duvhöken är mer "cool" i flykten. Den tar kraftiga, pumpande vingslag, glider länge. Flyger oftast över trädtopparna – kastar sig inte in bland grenarna som sparvhökar. Kretsar i stora runda cirklar och flaxar då sällan. I kretsflykt syns att huvudet är mer utskjutande än hos sparvhök.

GAMLA (3k+)

Ser grå eller gråvit ut under och har smala, regelbundna tvärgående band på bröst och buk.

UNGA

Har kraftiga fläckar på buken och bröstet som bildar tydliga längsgående band, vilket är både art- och ålderskaraktär.

GAMLA HANAR (3k+)

Skiffergrå ovan med brunröda kinder och en vitaktig fläck i nacken. Bröst och buk är också brunröda (syns bara på nära håll).

HONOR OCH UNGA

Mycket lika varandra, bägge är brunare än hanarna. Ungfågeln är brunast och har rosttonade inslag på ryggen i varierande utsträckning. Ungfågeln har också dropp- eller hjärtformade bruna fläckar på krävan och övriga bröstet. Dessa fläckar är ibland mycket otydliga, men om de är tydliga är det en säker ålderskaraktär.



Sparvhök (överst) och Duvhök



Duvhök, gammal



Duvhök, ung

JAKTFALK

Störst av våra falkar. Lättast att förväxla med pilgrimsfalk (som hädanefter kallas pille på äktsvensk skådarslang) och duvhök. Har långa, breda vingar – ej så spetsiga som hos pille. Vingarna är JÄMNBREDA IN MOT KROPPEN (jämför pille), vilket syns bra i kretsflykt. Stjärten är tydligt längre än hos pille, och kroppen är tung och grov. Huvudet är kraftigt och framskjutande. Vingslagen är grunda och spänstiga.

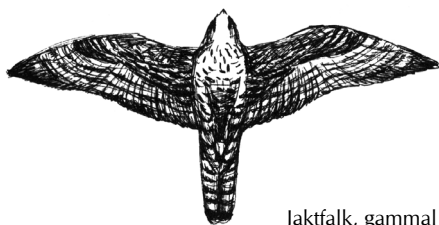
GAMLA (2k+)

Ryggfärger är ljust skiffergrå till gråbrun även huvudteckningen varierar – från jämmörka grå till pillelika. Ansiktsteckningen med den ljusa

kindfläcken är dock aldrig lika tydlig som hos pille. En annan skiljande karaktär är att större och mellersta täckarna under oftast är mörkare än vingframkanten. Man ser alltså ett mörkt fält undertill på vingen. Färgskillnaden mellan ovan- och undersidan är mindre än hos pilgrimsfalk.

UNGA

Unga jaktfalkar är mörkare än de gamla och kan ha relativt tydlig ansiktsmask. Ryggen är inte lika mörk som hos unga pillar, utan gråbrun med ljusare och tydligare fiskfjällsmönster. Stjärt- och vingpennor ser enfärgat grå ut under och utgör en skarp kontrast mot det mörkare fältet av större och mellersta täckare.



Jaktfalk, gammal



Jaktfalk, ung

PILGRIMSFALK

Vår andra tunga falk, kan vara knepig att skilja från jaktfalk. Har spetsigare vingar än jaktfalk och vingarna är BREDARE MOT BASEN, in mot kroppen alltså. Pillens vingar fäster mot kroppen vid stjärtroten (jämför jaktfalk). Stjärten är kortare än jaktfalkens och är under kretsflykt ofta halvt utbredd, vilket gör att den ser ännu kortare och bredare ut. Pille har tydligare ansiktsmask än jaktfalk i alla dräkter. Hos gamla är masken mycket tydlig, även på håll. Pillen saknar det mörkare fältet på täckarna under vingarna.

GAMLA (3k+)

Svart huvud, vit kindfläck och vit kräva ger en kontrastrik huvudteckning. Ryggen är skiffergrå till blågrå med ljus fläck vid stjärtroten på ovensidan

(art- och ålderskaraktär). Har vackert och jämnt vattnat bröst, som är mer regelbundet och fint tecknat än hos jaktfalk. Med sin nästan vita undersida och sin mörka ovensida blir kontrasten ovan/under mycket stor.

UNGA

Stjärten är längre och vingarna bredare än hos gamla, vilket ger en mer jaktfalkslik form. Har diffus ansiktsmask och mycket jämnt mörk ovensida, där ett svagt fiskfjällsmönster av rostfärgad bräm endast ses på nära håll. Saknar ljus fläck vid stjärtroten ovan, men har ljus stjärtspets som kan ses mot den på håll helt mörka resten av stjärten (svårt att se mot ljuset). Saknar jaktfalkarnas mörka band på täckarna under.



Pilgrimsfalk,
gammal



Pilgrimsfalk,
ung

LÄRKFALK

Har den typiska falksiluetten med sina slanka, långspetsade vingar och korta stjärt. Är mörk och kontrastrik, har en snabb och målmedveten flykt med kraftfullare vingslag än torn- och aftonfalk. Har i alla dräkter enfärgad, mörk ovalsida och ljus buk med grov längsstreckning samt svart huvud med tydlig kindfläck.

Vingundersidorna är mörka med otydlig vattring (rosttonade band på grå botten). Kan förväxlas med ung aftonfalk, som dock inte har lika spetsiga vingar och lika tydlig ansiktsmask.

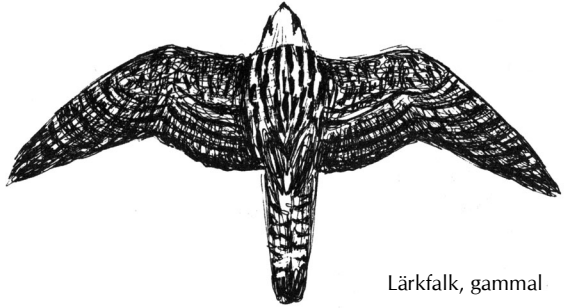
Fångar insekter i luften.

GAMLA (2k+)

Har skiffergrå rygg och vingtäckare som kontrasterar mot de mörkare (gråsvarta) hand/stjärt pennorna. Bröstit är vitt med svarta streck. Undergump samt undre stjärttäckare är roströda.

UNGA

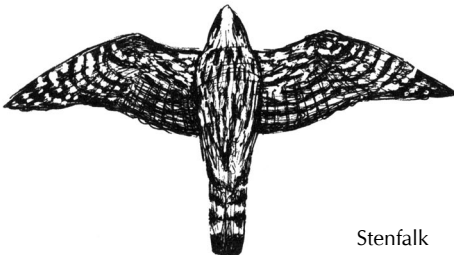
Har mörkare (brunsvart) ovalsida än de gamla med rostgula kanter på täckarna. Av större täckarnas ljusa spetsar bildas ett mer eller mindre tydligt band. Har inte tydlig kontrast mellan täckare och pennor. Bröstit är rostgulaktigt med mörka streck och de unga saknar det roströda på undergump och stjärttäckare.



Lärfalk, gammal



Stenfalk, hane



Stenfalk

STENFALK

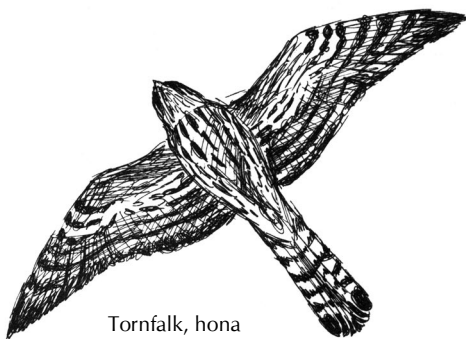
Vår minsta falk är kompakt, ettrig och intensiv. Vingarna är spetsiga och stjärten ganska lång. Flyger målmedvetet med snabba spurtar, håller mycket högre tempo än de andra småfalkarna. De korta, vid basen breda, vingarna som snabbt smalnar av mot spetsen och den mellanlånga stjärten, är typiska.

GAMLA HANAR (2k+)

Har tydlig dräkt med blågrå färger ovan och rostgul undersida.

GAMLA HONOR OCH UNGA

Svåra att skilja, efter första vintern oftast omöjligt. Innan dess är honorna mer gråbruna på ryggen och övre vingtäckare och har ljusare grå övergump. De unga är mörkare bruna ovan och övergumpen har oftast samma färg som ryggen.



Tornfalk, hona



Tornfalk, hane

TORNFALK

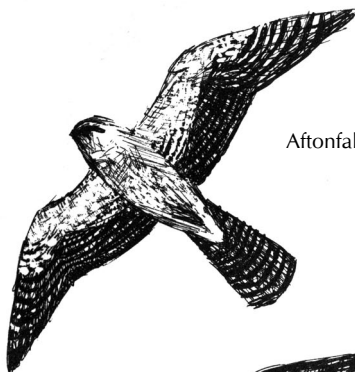
Långstjärtad med långa vingar. Stjärten är rund och bred i änden och ser klumpformad ut. Ryttnar ofta, bara svår att skilja från rödfalk.

GAMLA HANAR (2k+)

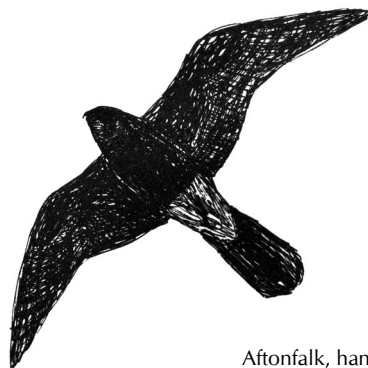
Tydlig dräkt som er går att förväxla.

HONOR OCH UNGA

Svårt att skilja åt, ungfågeln har dock ett ljus band på ovansidan av vingen, de större vingtäckarna är ljusare än de övriga.



Aftonfalk, hona



Aftonfalk, hane

AFTONFALK

En liten falk som främst förväxlas med lärkfalk och tornfalk. Är klenare än lärkfalken. Har inte samma kraftfulla flykt och har kortare stjärt än tornfalken. Fångar sländor och andra insekter i luften, ofta i skymningen. Sitter mycket ofta på telefontrådar och stolpar. Sällsynt besökare, ofta i maj/juni.

GAMLA HANAR (3k+)

Omisskänliga, helt grå med röda "byxor" och ben.

GAMLA HONOR (3k+)

Mycket kontrastrika. Karaktäristiska kontraster på huvudet syns på långt håll och den varm rostorange buken och hjässan är arttypiska. Skiffergrå, mörkbandad ovansida ger tydlig spräcklighet på ryggen. Mörk mask runt ögat.

UNGA

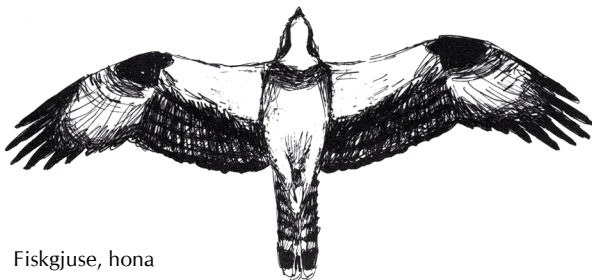
Mörka och bruna färger, ej orangetonade som hos honorna. Har tydliga bruna fläckar på buken, som ung lärkfalk men varmare och ljusare bruna toner i hela dräkten. Har tydlig ljus hjässa (mycket ljusare än hos ung lärkfalk).

FISKGJUSE

Lång och smalvingad fågel som flyger med grunda sladdriga vingslag. Vingarna hålls ofta lite kupade och vinklade med framskjuten knoge. I aktiv flykt brukar den ha långa glid mellan vingslagsserierna. Ryttlar ofta på jakt efter fisk.

GAMLA (3k+)

Har otydlig, men ändå, ändband på vingar och stjärt. Har inga ljusspetsade fjädrar på ovansidan, har vit hjässa och ljus strupe. Hanen är nästan helt vit på hake och kräva (ofta helt vit). Honan har mörk kräva men vit strupe.



Fiskgjuse, hona

UNGA

De unga man ser i Sverige är alltid juvenila eftersom 2k-fåglarna översomrar på vinterlokalerna och kommer tillbaka som vuxna 3k-fåglar. Har inga ändband på vingar och stjärt. Har ljusa spetsar på band på rygg och vingar. Mörk kräva (som gamla honor) samt mörk hjässa (vilket gamla honor inte har). Ser fjälliga ut på ovansidan.



Fiskgjuse, ung

FRONTSILUETTER

Fjällvråk



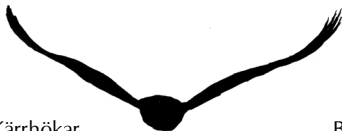
Ormvråk, glidflykt



Ormvråk, kretsflykt



Kärrhökar



Bivråk, glidflykt



Bivråk, kretsflykt

